

**גדעון בריקמן:**

**„הפירוד מ,בנק לאומי“  
לא יהרוס אותנו!”**

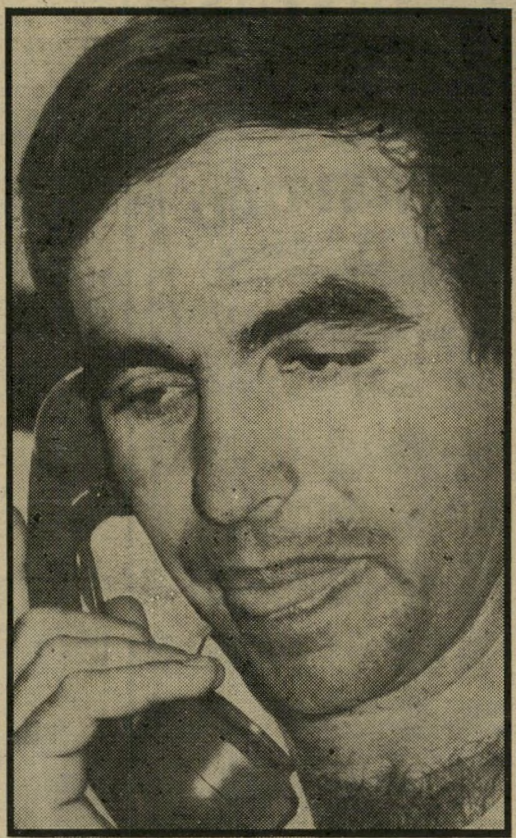
אחד מסיפורי השבוע בעולם-המירסום הוא סיפורה של חברת-הפירסום הגדולה טל ארויו, שננטשה על ידי „בנק לאומי“, ששכר את שירותיה של חברת-פירסום אחרת. „בנק לאומי“ היה אחד הלקוחות החשובים ביותר של חברת טל ארויו — אם לא החשוב שבהם. ביקשתי לדבר עם גידעון בריקמן, אחד מבעלי-החברה, ושאלתי אותו:

● **מדוע עזב „בנק לאומי“ את „טל ארויו“?**  
בנק לאומי היה לקוח של החברה במשך 25 שנים. אני חושב שזה זמן ארוך מאוד, וכנראה שמיצינו את כל מה שניתן למצות האחד מהשני.

● **השמועות אומרות כי הפירוד נעשה בצורה מבוזרת.**  
שקר וכזב. הלוואי שכל לקוח יעזוב חברת-פירסום בצורה כלייך מכובדת. כמו שעזב אותנו בנק לאומי. האיש האחראי על הפירסום בבנק בא אלינו ואמר, שהוא רוצה לעבור לחברה אחרת. לנו לא היתה התנגדות, מכיוון שהיה ברור לנו שהבנק זקוק לריענון בפירסום.

● **כמה תפסירו?**  
25% מהתקציב שלנו היו של הבנק.

● **מדובר בכסף רב. כיצד תתגברו על זה חור בתקציב?**  
עזיבת הבנק לא היתה מהיום למחר. בשנתיים האחרונות הכנו את עצמנו לאפשרות שהבנק יעזוב. כבר היום קיבלנו שלוש חברות-ענק, שאנחנו נעשה להן את הפירסום. כך שלא נסבול מחור בכיס.



**יוסי גולדברג:**

**„צריך מילחמה כדי  
להרחיק את הגבול!“**

יוסי גולדברג, ראש-המועצה של מטולה, צעיר-ליכוד טיפוסי, יושב לו בבית-המועצה המיוחדש. המיבנה היפה-פה מזכיר מיבנים של מועצות או עיירות בגדה המערבית. הפקידה שלו מספרת שהבניין משוחזר. חלונות עץ לאורך התיקרה, מחמסד עץ לטפחות, קירות לבינים — יומי של מקום.  
גולדברג משתוקק למילחמה. שאלתי אותו:

● **ביקשת מאריק שרון שיתערב בבכנון?**  
ועוד איך! שאנחנו נשב פה עם הילדים שלנו במיקלטים? הרי אין לזה סוף.

● **אמרו לי שביקשת מראש-הממשלה למה נוע מילחמה. איך זה מסתדר עם מה שביקשת מאריק שרון?**  
ביקשתי למוע מילחמה? אף פעם לא! להיפך, אני חושב שצריך מילחמה. כדי להרחיק את הגבול פעם אחת ולתמיד.

● **בקריית-שמונה אמרו לי שפחדים ממי מילחמה.**  
בקריית-שמונה פחדים. במטולה לא. צריך פעם אחת ולתמיד לפתור את בעיית הקטיושות ולהחליט: או הם או אנחנו. ביחד זה לא יילך. צריך למחוק את אש"ף אחת ולתמיד.

● **מדוע אין איש ברחובות מטולה?**  
כי כולם בשדות. פה לא הפסיקו לעבוד אפילו לרגע אחד — קטיושות או לא קטיושות. תושבי מטולה עובדים. עוד מעט מגיעה עונת-התיירות, עונת-הנופש. אני רוצה להפוך את מטולה לעיר-נופש, אני רוצה שיבואו אלינו מכל הארץ, כדי ליהנות מהנוף ומהאוויר ומהשקט. אבל בשביל זה צריך שיהיה שקט מכיוון הלבנון עוד לפני העונה. אני דורש מהממשלה לפתור את בעיית הרפלטונים בגבול.



**אליה בן-אלי:**

**„פוליטיקה? לא על  
חשבון חוץ-וביסחון!“**

ששת הקצינים של תנועת שלום-עכשיו ביקשו להופיע לפני ועדת-החוץ-וביסחון של הכנסת, ולדווח על חריגים שהתגלו לעיניהם בעת שרותם במילואים. יושב-ראש ועדת-החוץ-וביסחון, ח"כ אליה בן-אלישר, סירב לקבל אותם. שאלתי אותו:

● **למה לא הסכמת לקבל את אנשי שלום-עכשיו?**

לא מתקבל על הדעת שאדם המשרת במילואים יעשה מסיבת-עתונאים, או אפילו ידבר עם אשתו על מה ש"קורה בצבא. היום זה מתחיל בחריגים. מחר זה ימשיך עם דיווח על אמצעי לחימה. אין לדעת איפה זה ייגמר. מי שמשרת במילואים חייב בסודיות. ברגע שהייתי נפגש עם אנשי שלום-עכשיו, הייתי נותן הכשר לנהל בלתי-תקין של גילוי סודות.

● **איך ערכו מסיבת-עתונאים, היית נפגש איתם?**  
לוא היו רוצים להתקבל עליידי למה לא? אני מקבל המון אנשים.

● **הם ביקשו להופיע לפני הוועדה, לא להתקבל עלייך באופן פרטי.**  
ממתי אזרחים יכולים להופיע לפני ועדת-החוץ-וביסחון?

● **לא מעניין אותך, כיושב-ראש ועדת-החוץ-וביסחון, מה שיש להם להגיד?**  
בהחלט מעניין. אילו היו רציניים. היו פועלים בצינורות המוסמכים. אבל הם רצים על אפקטים פוליטיים. פוליטיקה? בבקשה! אבל לא על חשבון ועדת החוץ-וביסחון.